

VISITA DE LA GERMANA FELICITAS CEMBRANOS, 11.07.17

Després de més de 43 anys de missió a l'Àfrica, 17 dels quals dedicats a l'acollida i acompanyament de nenes i joves del carrer al centre V.T.A. que ella mateixa va fundar a Kinshasa (Rep. D. Congo), la Gna. Felicitas Cembranos ha tornat a Espanya.

“Per a mi, tot és missió. Àfrica va ser el somni, el projecte que jo desitjava dur a terme fet realitat. No oblidó el passat, però m'agrada viure el present. I ara, la meua feina amb immigrants a Campohermoso (Almeria), és una continuació de la missió”.

Aquest és el sentir d'una dona per a qui, tot el que és humà, té una gran importància. Com a religiosa, la missió no és altra cosa que donar-se als altres, estimar. “Quan prego, demano de tenir les mateixes actituds de Jesús al llarg del dia, en la meua feina. Perquè tracto amb persones i el que és humà és fràgil i, ahora, divi”.

Al llarg de la seva vida, la Gna. Felicitas sempre ha tingut molt clara una cosa: el valor de la responsabilitat. “Cal portar-la al cor, és una manera de ser. Jo la trobo i la visc en tot allò que faig. Tota acció és per a donar vida: mirar, escoltar, fer un petó, una carícia... M'adono que l'atenció que tinc envers l'altre m'està canviant i veig com n'és d'important cuidar els sentiments, el que sento i el que l'altre sent!”

Aviat farà 3 anys que va arribar a Campohermoso, a la comunitat que hi tenen les religioses de la Immaculada Concepció de Castres, a la qual pertany la Gna. Felicitas. Juntament amb dues congregacions religioses més, col·laboren amb Caritas en l'atenció a persones immigrants. “La majoria són marroquins i subsaharians, però també n'hi ha de l'Europa de l'Est, lituans, romanesos... La nostra feina és acollir-los, escoltar-los, atendre'ls, oferir-los roba, aliments i classes d'espanyol per a una millor inserció en la societat. I també fem acompanyaments personals”.

A través d'aquest treball amb immigrants ha descobert com allò essencial del ser cristià, donar-se i estimar els altres, a qualsevol altre, a tothom, és entès i captat fàcilment pels homes i dones que atenen, molts d'ells musulmans. “Això, em dóna molta satisfacció i, ahora, m'interpel·la.”

“Nosaltres estem per atendre els pobres, però també per fer pensar als organismes, per ajudar a canviar el sistema. Quan tot el que fas i dius no és per aconseguir res per a tu sinó per als altres, tens una gran llibertat, no tens por i parles amb qui calgui, per exemple, amb els responsables d'estaments polítics o d'institucions internacionals per qüestionar-los com fan les coses”. Va ser a l'Àfrica on va aprendre aquesta manera d'actuar i que aplica quan és necessari.

A més d'aquestes reflexions sobre la feina que fa, també ens n'ha regalat d'altres, per exemple, sobre la vellesa. “Jo ja em vaig fent gran, tinc 72 anys. I com deia una companya religiosa ja gran, ens hem de cuidar perquè hem de durar per a la missió”.

“Cada etapa de la vida –afegeix- té la seva riquesa i el seu aprenentatge. I jo veig que la vellesa és *aprendre a estar*, aprendre a actuar d'una altra manera, aprendre des de la humilitat *a no fer* després de tants anys de treball i donació als altres. Tot i que sí que es poden fer coses, però unes altres, diferents: viure de l'experiència, contemplar, aconsellar...”